

Przydatność badania EEG w diagnostyce choroby Creutzfeldta-Jacoba

The value of EEG in the diagnosis of Creutzfeldt-Jakob disease

Magdalena Bosak, Dorota Włoch-Kopeć
Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum

Badanie elektroencefalograficzne odgrywa istotną rolę w przyżyciowym rozpoznaniu choroby Creutzfeldta-Jacoba (CJD).

Typowy zapis eeg jest według WHO jednym z kryteriów diagnostycznych prawdopodobnej choroby Creutzfeldta –Jacoba, postaci sporadycznej (sCJD).

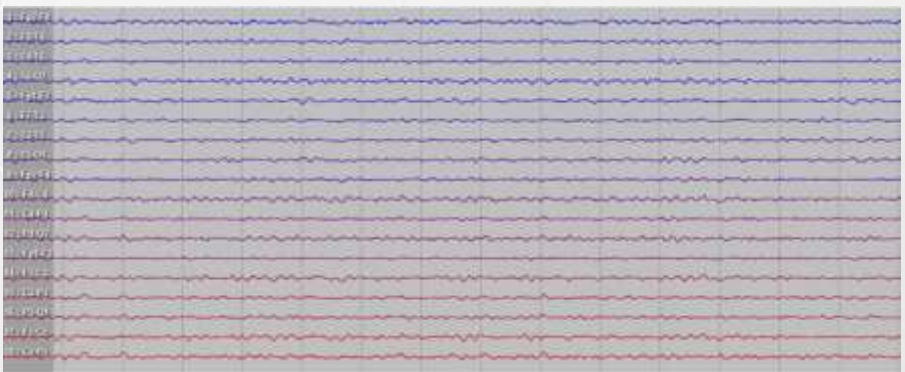
W początkowych stadiach choroby widoczne jest rozlane zwolnienie czynności podstawowej, niekiedy przerywana czynność wolna (theta lub delta) zlokalizowana lub zlateralizowana (najczęściej wzór podobny do FIRDA -frontal intermittent rhythmic delta activity – wysokonapięciowe rytmiczne fale delta w odprowadzeniach czołowych).

W środkowych stadiach choroby u około dwóch trzecich chorych pojawiają się charakterystyczne dla CJD okresowe wyładowania kompleksów fal ostrych (periodic sharp wave complexes-PSWC).

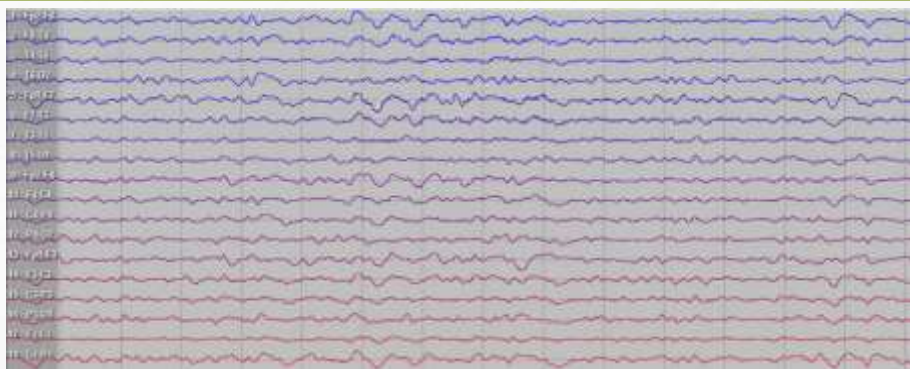
W Szpitalu Uniwersyteckim w Krakowie
w latach 2006-2019 hospitalizowano
18 pacjentów z prawdopodobną lub pewną chorobą
Creutzfeldta Jacoba.

U wszystkich pacjentów zapis EEG był nieprawidłowy,
z postępującym zwolnieniem czynności
podstawowej. Okresowe wyładowania kompleksów
fal ostrych zarejestrowano u 16 pacjentów,
u 15 chorych były one uogólnione u jednego
ogniskowe.

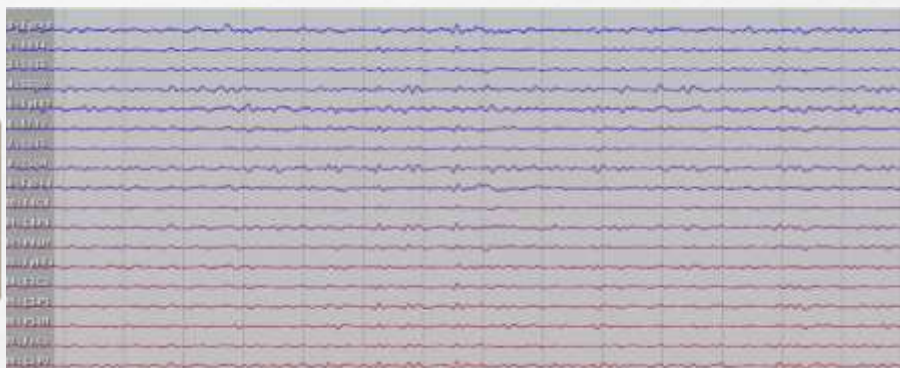
U 4 pacjentów okresowe wyładowania kompleksów
fal ostrych pojawiły się w trakcie hospitalizacji w
seryjnych badaniach EEG,
wykonywanych w odstępie 3-7 dni.

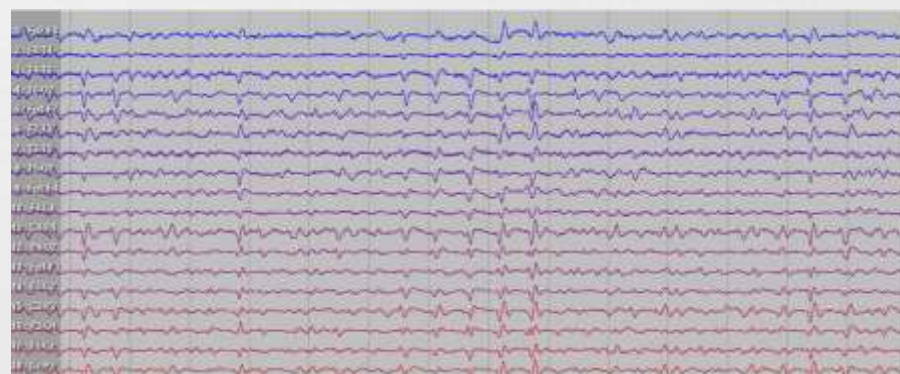
Ryc 1. 57 –letni mężczyzna. Zapis EEG przy przyjęciu do szpitala.

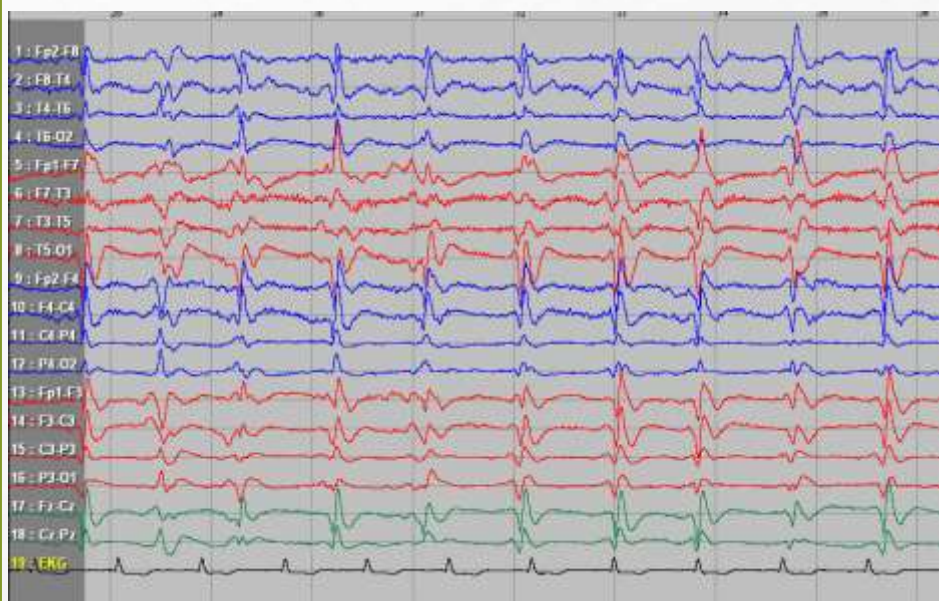
Ryc 2. 57 –letni mężczyzna. Zapis EEG po 14 dniach

Ryc 3. 57 –letni mężczyzna. Zapis EEG po 19 dniach.

Ryc 4. 57 –letni mężczyzna. Zapis EEG po 21 dniach.

Ryc 5. 62-letnia kobieta z CJD